

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „AQUALOGY” dla towarów i usług z klas 1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 17, 19, 27, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 i 45 – zgłoszenie nr 10 122 976

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „AQUALIA” i graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „AQUALIA” dla towarów i usług z klas 7, 9, 32, 35, 36, 37, 39, 40 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2014 r. – Yavorskaya przeciwko Radzie i in.

(Sprawa T-405/14)

(2014/C 261/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elena Yavorskaya (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: D. Grisay, C. Hartman i Y. G. Georgiades, adwokaci)

Strony pozwane: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC) i Europgroup, reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi dotyczącej odpowiedzialności pozaumownej, opartej na art. 340 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- uznanie skargi za zasadną na tej podstawie, że środki nałożone przez różne instytucje Unii Europejskiej na Republikę Cypryjską w zakresie zajmowania rachunków bankowych naruszają w sposób wystarczająco istotny podstawowe zasady Unii Europejskiej przyznające uprawnienia jednostkom, co stanowi uchybienie w świetle art. 340 TFUE;
- orzeczenie, że działanie Unii Europejskiej stanowi poważne i istotne uchybienie, w wyniku którego skarżąca poniosła szkodę, której wysokość jest szacowana na kwotę 3 299 855,45 EUR, z zastrzeżeniem jej obniżenia lub podwyższenia w toku postępowania, w szczególności w związku z należnymi w stosownym przypadku odsetkami lub kosztami;
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty ww. kwot;
- obciążenie ponadto Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący uchybienia pozaumownego Unii Europejskiej, a dokładniej naruszenia prawa własności i zasady niedyskryminacji.

Środki nałożone przez Unię Europejską na Republikę Cypryjską doprowadziły bowiem do zablokowania rachunków skarżącej w Laiki Bank, przy czym nie zostało jej wypłacone wcześniej żadne słuszne odszkodowanie.

Unia Europejska naruszyła zatem w sposób oczywisty i nierozsądny prawo własności skarżącej, a także zasadę niedyskryminacji, ponieważ jedynie depozyty o wartości poniżej 100 000,00 EUR, ulokowane w Laiki Bank, zostały zabezpieczone w oparciu o środki europejskie nałożone na organy cypryjskie.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2014 r. – **Pirelli & C. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-455/14)

(2014/C 261/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pirelli & C. (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza i P. Ferrari, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

tytułem żądania głównego

— o stwierdzenie nieważności decyzji w części, w która dotyczy skarżącej, a konkretnie art. 1 pkt 5 lit. d), art. 2 lit. g) i art. 4 w sposób ograniczony do włączenia skarżącej na listę adresatów środka;

tytułem żądania ewentualnego

— o przyznanie skarżącej prawa domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych;

w przypadku orzeczenia korzystnego dla spółki Prysmian w odrębnym postępowaniu wszczętym ewentualnie przez nią w postaci skargi o stwierdzenie nieważności decyzji

— o stwierdzenie nieważności tej decyzji i o zmianę art. 2 lit. g) poprzez obniżenie grzywny nałożonej solidarnie na spółkę Prysmian i skarżącą;

w każdym razie

— o obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C(2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. w postępowaniu na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39610 – kable elektryczne).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

— Pirelli podnosi, że w decyzji nie zostały rozpatrzone, ani nawet przywołane szczegółowe argumenty dotyczące braku zastosowania *Parental Liability Presumption* (zwanego dalej „PLP”) do relacji Pirelli-Prysmian. Decyzja jest więc wadliwa z powodu całkowitego braku uzasadnienia i należy stwierdzić jej nieważność.